درس هشتم- زندگی در دنیای امروز و عمل به احکام الهی

قرآن کریم، **رمز سعادت و رستگاری** ما را تزکیه نفس دانسته و می‌فرماید:

«قَد اَفلَحَ مَن زَکّاها» (به یقین هر کس خود را تزکیه کرد، رستگار شد.) (شمس۹)

مفاهیم: تزکیه نفس به معنای عامل رشد معنوی انسان است و محدودیت نمی‌آورد/ سعادت در پی رشد معنوی حاصل می‌شود/ رهایی نفس سقوط را در پی دارد/ رستگاری معلول تزکیه نفس است/ توحید عملی.

تزکیه نفس زمانی اتفاق می‌افتد که نفس ما از آلودگی‌ها پاک شود.

- این کار با **توبه از گناهان آغاز** می‌شود؛ اما برای **تداوم** پاک ماندن جان و دل انسان، می‌بایست علاوه بر توبه به سایر **دستوراتی که خداوند** فرمان داده است **عمل** نمود. دستورات اخلاقی، عبادی و. . . . مهم‌ترین این دستورات، احکام است.

تزکیه نفس ← آغاز با توبه + تداوم با عمل به دستورات و احکام الهی

یگانه راه اطمینان

- ✓ **احکام و قوانین دین اسلام**، علاوه بر اینکه **زندگی سالم در دنیا** را تضمین می‌کند، **سعادت و نیک بختی اخروی** و ابدی را نیز تأمین می‌نماید.

بنابراین، نمی‌توان بایدها و نبایدهای دینی و الهی را با قوانین بشری که اهداف محدود و کوچکی دارند، مقایسه کرد و مثلاً گفت چرا خداوند برای فلان گناه چنین مجازاتی قرار داده است؟

چراکه خداوند می‌داند آن گناه مانعی بزرگ بر سر راه سعادت و نعمت‌های ابدی است؛ نعمت‌هایی که خداوند بخشی از آن را در قرآن کریم به ما معرفی کرده و مراتبی از آن هم که اخروی است؛ در این دنیا قابل توصیف نیست.

«هیچ کس نمی‌داند چه پاداش‌هایی که مایه روشنی چشم‌هاست برای آنها نهفته شده؛ این پاداش کارهایی است که انجام می‌دادند» (سجده ۱۷)

مفاهیم: راه سعادت، عمل به احکام الهی / دریافت پاداش وصف ناشدنی ثمره اخلاص/ اختیار انسان/ علم نامحدود الهی.

در همین مورد، خداوند در حدیث قدسی به پیامبر(ص) می‌فرماید: «برای بندگان نیکوکارم چیزهایی ذخیره کرده‌ام که نه چشمی دیده، نه گوشی شنیده و نه به ذهن کسی خطور کرده است.»

مفاهیم: راه سعادت، عمل به احکام الهی / دریافت پاداش وصف ناشدنی ثمره اخلاص/ علم نامحدود الهی.

زندگی دینی تنها شیوه مطمئن و قابل اعتمادی است که پیش روی هر انسان خردمند و عاقبت اندیش قرار دارد. هرکس که نگران عاقبت کار خود است به روشنی درمی‌یابد که تکیه بر خداوند و اعتماد به دستورات او، هرگونه نگرانی نسبت به آینده را از بین می‌برد. در غیر این صورت، آینده‌ای غیرقابل اعتماد در انتظار اوست.

خداوند، در سوره توبه با هشدار دادن به این مطلب می‌فرماید:

«اَفَمَن اَسَّسَ بُنیانَهُ عَلی تَقوی مِنَ اللّه وَ رِضوانٍ خَیرٌ اَم مَن اَسَّسَ بُنیانَه عَلی شَفا جُرُفٍ هارٍ فَانهارَ به فی نارِ جَهَنَّمَ وَ اللّهُ لا یَهدِی القَومَ الظّالِمینَ» (توبه۱۰۹)

(آیا آن کس که بنیاد[کار]خود را بر پایه تقوای الهی و خشنودی خدا نهاده، بهتر است؛ یا کسی که بنای خود را بر لبه پرتگاهی در حال سقوط ساخته و با آن در آتش دوزخ فرو می‌افتد؟ و خداوند گروه ستمکاران را هدایت نمی‌کند.)

مفاهیم: مقایسه اساس زندگی مومنان و گناهکاران/ اساس زندگی مومن مبتنی بر دو رکن ۱-پرهیزکاری از خداوند(تقوی من الله) ۲-خشنودی خداوند(رضوان)/ انسان خردمند بر این دو اساس محور زندگی را شکل می-دهد/ عدم توجه به این دو اساس عامل قرار دادن زندگی در لبه پرتگاه و آینده غیر قابل اعتماد/ عدم توجه به این دو اساس (احکام الهی) عامل ظلم به خویشتن/ گناه = ظلم به خویشتن/ اَسَّسَ بُنیانَه عَلی شَفا جُرُفٍ هارٍ(علت)، دو معلول فَانهارَ به فی نارِ جَهَنَّمَ- وَ اللّهُ لا یَهدِی القَومَ الظّالِمینَ/ توحید عملی زندگی بر اساس تقوا/ شرک عملی زندگی بر لبه پرتگاه/ هدایت نکردن ظالمان بیانگر توحید در ربوبیت.

